

[Svend Heiselberg]

Det er klart, at redegørelsen også kommer ind på en række af de problemer, der er i fiskerierhvervet, som det også er nævnt af tidligere ordførere, og vi står som sagt med en lang række problemer, vi skal se at få løst.

Dansk fiskeri står med store problemer, når det drejer sig om kvoter. Det er klart, det giver altid store problemer, når man skal fordele for lidt, og det er jo den situation, vi er i. Vi skal fordele for lidt i forhold til den fiskerflåde, vi har, og i forhold til de kvoter, vi ved at Kommissionen vil foreslå. Derfor er det meget vigtigt, at vi fra dansk side meget skarpt præciserer nødvendigheden af, at vi får de størst opnåelige kvoter.

Det er meget godt, at man siger, at Danmark rent vægtmæssigt får den største andel. Det er 1,8 mill. t, vi har fisket, men når vi ser på, hvad det betyder rent værdimæssigt, må vi sige, at det ikke står i et rimeligt forhold dertil, fordi de 1,3 mill. t er industrifisk. Det er klart, at her vender billedet, og her får vi at se, at vi på grund af meget små priser, men også fordi vi har nogle bifangstproblemer inden for fiskerierhvervet, har svært ved at få et udbytterigt fiskeri. Derfor må der, hvad fiskeriministeren har bekræftet indtil flere gange i udvalget, gøres et stort arbejde for at opnå så gode kvoter, som det nu er muligt.

Men vi må også sige til fiskeriministeren, at vi må bede EF om at gå i forhandling med de østeuropæiske lande langs Østersøen, som råder over betydelige mængder torsk, som bl.a. kunne stilles til rådighed for danske fiskere. Det er min opfattelse, at EF-Kommissionen ikke har opprioriteret det spørgsmål tilstrækkeligt.

Også Sverige må udvise større forståelse over for de danske fiskeriinteresser, end de tidligere har gjort. Når de ønsker at have gode handelsaftaler med EF, hvad de jo ikke lægger skjul på, så må vi også kunne forvente noget til gengæld, og her er i hvert fald ét område, hvor de kunne gavne danske interesser og dansk fiskeri i særdeleshed ved at vise en større forståelse over for de problemer, de danske fiskere har, når de skal fiske i Østersøen.

Det er klart, at det er et stort problem, hvis man ikke kan få råvarer. Det er det for fiskerne, men det er det så sandelig også for fiskeindustrien. Vi må selvfølgelig vise forstå-

else, hvis de danske fiskere ikke selv er i stand til at levere de råvarer, der er mulighed for at udnytte, og skabe muligheder for, at man kan få råvarer fra andre lande. Her må der selvfølgelig udvises forståelse for, at man ikke giver tilladelse til at importere så store mængder råvarer på tider, hvor der i forvejen bliver landet store mængder, at det kommer til at trykke fiskepriserne. Også her synes jeg, at fiskeriministeren har udvist stor forståelse, og det er vi taknemlige for, og det tror jeg også at fiskeindustrien og de mange ansatte i fiskeindustrien er.

Vi må nok konstatere, at vi i forhold til de kvoter, vi får tildelt, har for stor en fiskerflåde. Men også her arbejdes der med forslag, vi forventer bliver vedtaget i løbet af kort tid i EF, om en destruktionsordning, der er bedre og anderledes end den, vi tidligere har kendt. Det vil betyde, at vi kan få ophugget nogle af de ældste fartøjer, og det mener jeg er vigtigt, men også at vi får skabt muligheder for tilgang af nye fiskerfartøjer. Det er efterhånden sådan, at den danske fiskerflåde, som ellers har været kendt for at være en af de mest moderne, er blevet en halvgammel og halvudslidt fiskerflåde, og det kan vi selvfølgelig ikke være tjent med. Her er der en opgave for fiskeriministeren at tage fat på.

Vi bliver også stillet over for spørgsmålet, om der, hvis kvoterne – det må vi vel næsten frygte – bliver mindre i 1988, end de har været i år, kan opstå problemer. Dertil må vi vel sige, at spørgsmålet om en oplægningsordning kan komme på tale, og det må vi så tage op til den tid.

Ellers lægger vi selvfølgelig stor vægt på forsøgsfiskeriet, som ministeren også agter at gøre en hel del ved. Jeg tror også, det vil være godt, hvis man får organiseret forsøgsfiskeriet, sådan at vi får lagt det ind i mere faste rammer end tidligere. Her vil der sikkert også kunne udnyttes nogle ressourcer.

Jeg ser, at ministeren påtænker i samarbejde med fiskeriorganisationerne at lave en perspektivredøgørelse, og det tror jeg der kan komme meget fornuftigt ud af. Jeg har allerede set, at der er fremtrædende personer, der kan træde ind i det perspektivudvalg, nemlig hr. Tørnæs og hr. Kent Kirk, så ministeren vil kunne få gode råd både fagligt og politisk.

Vi ser som sagt frem til de muligheder, det kan give, og jeg håber, at det kan skabe